

CULTURA ESPECTACLES

**Dubtes
sobre
el retrat
de Lola**

**L'obra picassiana
va vendre's fa un
any a Londres
amb un altre títol
i molt més barata**

**Wim
Mertens
actua
al Palau**

**El compositor
i pianista és
un dels pares
de la música
minimalista**

Paco Moran tornarà ben aviat al Condal amb una comèdia feta a mida per Pau Miró i Marc Rosich i sense Joan Pera

“M’havien donat 48 h de vida”

Teresa Bruna
BARCELONA

La Boqueria es mobilitza per rebre'l. Paco Moran i la companyia d'*Enfermo imaginario* presenten l'obra, que s'estrenarà al Condal a l'abril. I signaran les entrades, que avui es posen a la venda. Una cua força espessa comença a moure's, les venen al 50%. Al final del matí se n'hauran venut 4.300.

És una versió del clàssic de Molière, escrita a quatre mans per dos autors en plena efervescència: Pau Miró (dramatúrgia d'*Els Perses*) i Marc Rosich (dramatúrgia de *Tirant lo Blanc*). “És un malalt que no vol marxar de l'hospital perquè no vol estar sol, una situació que sovinteja avui en dia, és una tragicomèdia. Estem satisfets del resultat, cal donar sortida als dramaturgs catalans”, ens explica Jordi González, subdirector de Focus.

Acompanyen Moran al repartiment Norbert Ibero, Marta Domingo (*Plataforma*, *Tirant lo Blanc*) i tres “veterans” de les seves famoses *morcillas*: Rosa Serra, Enric Llorca i Enric Boixadera. “Els altres, ja m'aniran coneixent”, diu

Moran. El director és Antonio Calvo, un altre jove valor que ara és al TNC amb *Un fill, un llibre, un arbre*.

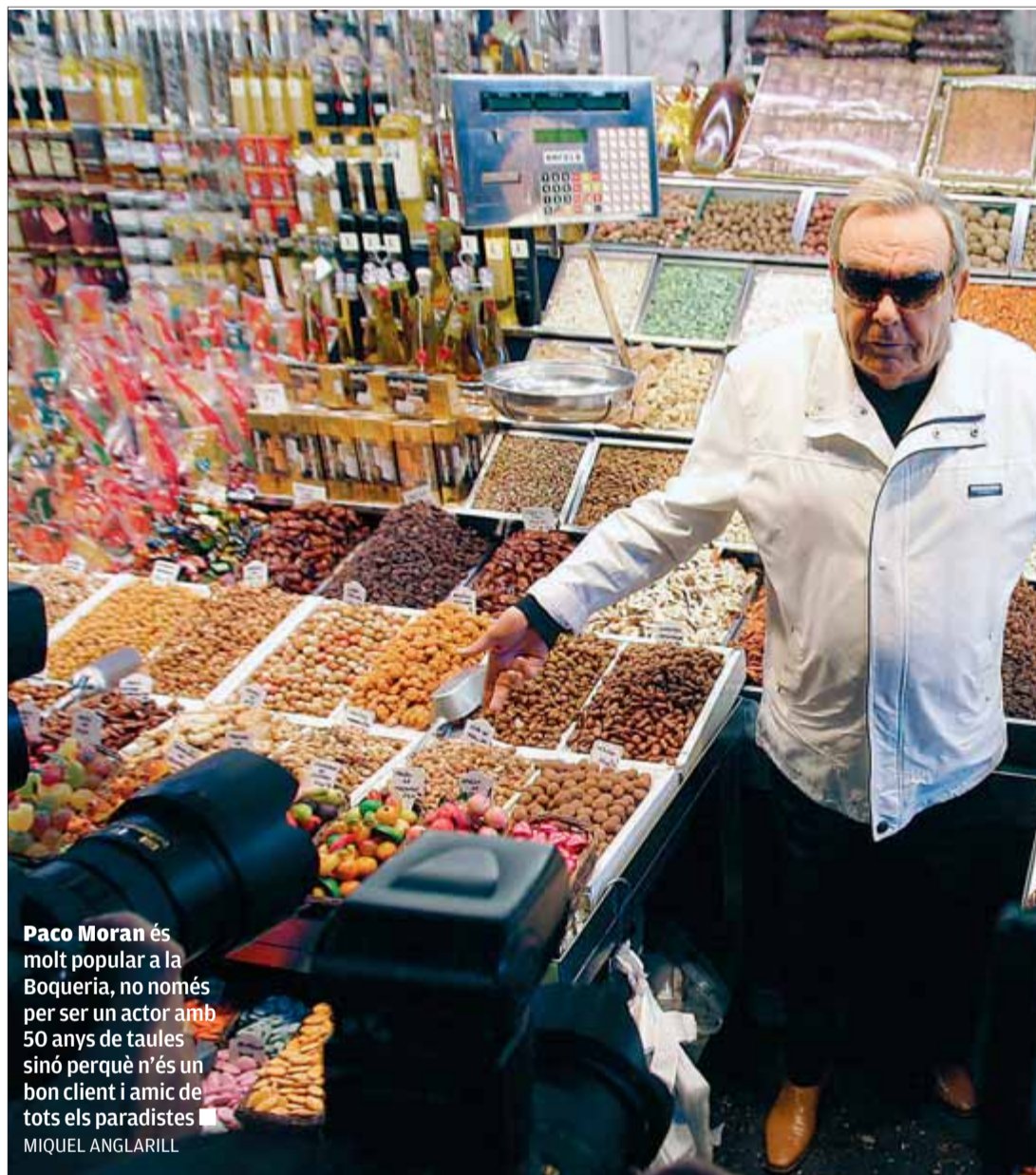
Moran es disposa a fer un tomb i saludar totes les parades. Els turistes, als quals no se'ls pot recriminar no conèixer-lo, disparen la càmera a dojo: “*It's a politic*”, assegura una noia vestida d'estiu. Moran s'obre camí entre els fotògrafs professionals que també disparen. L'esdeveniment s'ho val, se

“Estic fenomenal i tinc molta il·lusió de tornar. A més, celebro 50 anys a escena”

n'ha sortit d'una de grossa: “I t'has tret 20 anys de sobre”, li diu Pinotxo, després d'una emotiva abraçada. “És el rei de Barcelona, però el de la Boqueria sóc jo. Ara que està tan guapo, no el volem!”, bromeja l'entranyable cuiner.

Moran va ingressar tres cops a l'hospital durant les representacions de *Matar al presidente*. La primera, per un accident de cotxe. La segona va caure per les escales. La tercera, per una lleu infecció intestinal que va derivar en una sèpsia que el va tenir 22 dies inconscient a l'UCI. “A la família els van dir que tenia 48 hores de vida. Jo no me'n vaig adonar de res”. Quan es va recuperar, li van recomanar descans. “Em vaig agafar un any sabàtic. Un viatget, estar per casa, cuinar, que m'agrada molt, i comprar a la Boqueria”. Certament tot hom el saluda. Ell dona entrades a les venedores. “Els volem compensar per les molèsties”, diu González.

A mig recorregut es troba comprant Ivan Morales, el nou fill Benjumea d'*El cor...* Les càmeres disparen. “Aquí, nena, cada dia és festa”, diu la Carme, venedora. I m'ensenya l'entrada firmada. ■

Paco Moran és molt popular a la Boqueria, no només per ser un actor amb 50 anys de taules sinó perquè n'és un bon client i amic de tots els paradistes
MIQUEL ANGLARILL

Minientrevista

Paco Moran

Té un color de cara excel·lent i la veu enèrgica. La malaltia que ha sofert no li ha deixat empremta i està totalment recuperat. En un dia ja es va aprendre el primer capítol. “Són molts anys fent ‘Estudio 1’! Al teatre, si funciona el cap...”.

Potser tocaria preguntar-li si es troba bé, però el veig tan esplèndid...

Estic fenomenal i tinc molta il·lusió per tornar. A més, celebro 50 anys a escena, són les meves noces d'or al teatre. Són anys, eh? Ja em començava a

enyorar. Ara, ja saps que diuen que si als 60 anys no et fa mal res... és que estàs mort. I el paper de mort no m'agrada, té moltes pauses! Has de tenir algun doloret, mal a la panxa. Si no... *cachis la mar*, malament!

Ens pot parlar de l'obra?

Nnnno! Bé, una mica sí. Però és que està plena de suspens i sorpreses que no es poden desvelar. Puc dir que hi surt un esperit! És un homenatge a Molière, als còmics, al teatre... Però de l'original de Molière només hi ha el títol, i jo

